

บทที่ 2

อาชญากรรมข้ามชาติ

โดยทางปรัชญาแล้วสรรพสิ่งในโลกนี้มักมีสองขั้วเสมอ กล่าวคือ ในสิ่งเดียวกันมีทั้งที่ส่งผลดีต่อมนุษย์ และในขณะเดียวกันก็สามารถส่งผลร้ายต่อมนุษย์ด้วย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดได้แก่ ไฟฟ้า ที่ให้ความสว่างแก่มวลมนุษย์ แต่ขณะเดียวกันก็สามารถนำความตายมาสู่มนุษย์ได้ เช่นเดียวกัน หรือแม้กระทั่งยานพาหนะประเภทต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่มนุษย์ในด้านการเดินทาง สามารถย่นย่อระยะเวลาให้กับมนุษย์ได้อย่างดี แต่บางครั้งก็อาจทำให้มวลมนุษย์จำนวนมากพบจุดจบอย่างอนาถ ทั้งหมคนี้สามารถกล่าวได้ว่ายังมนุษย์คิดค้นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อทำให้ชีวิตดีขึ้นมากขึ้นเท่าใดก็ตาม มนุษย์ก็ยังได้รับผลร้ายที่แอบแฝงในสรรพสิ่งที่คิดค้นนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้มากเท่านั้น ข้อสรุปนี้ ไม่เว้นแม้แต่สภาวะโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งปัจจุบัน ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า มนุษย์ได้ประโยชน์อย่างมหาศาลจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มนุษย์พยายามคิดค้นขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทางด้านคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร ซึ่งทำให้โลกนี้กลายเป็นดาวเคราะห์ที่เล็กและแคบลงไปอย่างฉับพลัน มนุษย์ติดำกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลายจากทั่วทุกมุมโลกอย่างไม่เคยปรากฏ สภาพการณ์เช่นนี้มาก่อน ทั้งนี้เนื่องมาจากการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาสร้างเครือข่ายการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพที่เรียกว่า “อินเทอร์เน็ต”

ระบบเศรษฐกิจการค้า และระบบการเมืองการปกครองถูกเปลี่ยนแปลงด้วยอำนาจของโลกาภิวัตน์ ไม่มีใครคาดคิดว่ากำแพงเบอร์ลินจะพังทลายลง โดยที่ประเทศเยอรมันตะวันตกและเยอรมันตะวันออกกลายเป็นประเทศเดียวกัน และประชาชนของทั้งสองประเทศอยู่ด้วยกันอย่างไม่มีข้อแตกต่าง ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ ระบบการเมืองการปกครองของทั้งสองประเทศแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และก็ไม่มีการคาดคิดอีกเช่นเดียวกันว่า ลิทธิสังคมนิยมภายใต้การนำประเทศมหาอำนาจอย่างสหภาพโซเวียตจะล่มสลาย และกลายเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้น ดูเหมือนโลกและมวลมนุษย์จะได้รับประโยชน์อย่างมากมาจากโลกาภิวัตน์ คำถามคือว่าแล้วอะไรคือผลร้ายหรือมูมมิดหรือข้อลบของโลกาภิวัตน์ ไม่มีคำตอบอื่นใดเลย นอกจาก “อาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime)” โดย ดร.หลุยส์ เชลลี่ (Dr. Louise Shelly) ผู้ก่อตั้งและเป็นผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้การก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติ และการทุจริต ของมหาวิทยาลัยจอร์จเมสัน กรุงวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า “อาชญากรรมข้ามชาติจะเป็นประเด็นสำคัญที่อธิบายความเป็นไปและภาพลักษณ์ของศตวรรษที่ 21 เหมือนกับสงครามเย็น (Cold

War) ที่เคยเป็นประเด็นสำคัญและอธิบายถึงภาพลักษณ์ของศตวรรษที่ 20 และการล่าอาณานิคม (Colonialism) ที่อธิบายว่าอะไรเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19”

การเกิดขึ้นของอาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบัน ไม่แตกต่างจากโรคมะเร็งร้ายที่กระจายไปทั่วร่างกายมนุษย์ได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยภาวะร่างกายมนุษย์ที่เอื้ออำนวยต่อการกระจาย กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ไม่ว่าที่ใด ๆ ก็ตาม หากสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของเชื้อโรคแล้ว โรคนั้นก็จะกระจายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว กลับมาพิจารณาสิ่งแวดล้อมของโลกในสภาพปัจจุบัน ซึ่งมีทั้งมนุษย์ที่ดีและมนุษย์ที่ไม่ดี ซึ่งมนุษย์ที่ไม่ดีก็เปรียบเสมือนกับเชื้อโรคร้ายที่อาศัยอยู่ในร่างกายมนุษย์ ทั้งสองฝ่ายต่างรอจังหวะจากสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการขยายพันธุ์และกิจการของตัวเอง เมื่อสภาพแห่งโลกาภิวัตน์มาถึงมนุษย์ที่ดีก็จะขยายกิจการตัวเองในทางที่ถูกกฎหมาย เช่น การขยายธุรกิจเศรษฐกิจและการค้า เราจะเห็นได้จากการขยายตัวของบริษัทมาเป็นบริษัท และจากบริษัทมาเป็นบริษัทข้ามชาตินาขนาดใหญ่ที่บางครั้งมีทุนจดทะเบียนมากกว่าเงินงบประมาณของประเทศบางประเทศ ในขณะที่มนุษย์ที่ไม่ดีก็อาศัยโอกาสนี้เอื้ออำนวยในการขยายกิจการของตัวเองด้วย เช่นเดียวกัน แต่กิจการเหล่านั้นเป็นกิจการที่ผิดกฎหมาย ปัจจุบันเราจะเห็นอาชญากรรมท้องถิ่นธรรมดา พัฒนาตัวเองมาเป็นองค์กรอาชญากรรมที่มีการจัดตั้ง มีเครือข่ายในประเทศ จากนั้นก็ขยายเป็นองค์กรอาชญากรรมที่มีเครือข่ายและสาขาต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาไปถึงการรวมตัวหรือการเป็นหุ้นส่วนร่วมกันระหว่างองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติระหว่างประเทศที่มีสาขาทั่วโลก ฉะนั้น ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน เราจะเห็นการดำเนินธุรกิจสองประเภทที่มีการดำเนินกิจการควบคู่กันไปในลักษณะคู่ขนาน นั่นคือ ธุรกิจที่ถูกกฎหมาย หรืออาจเรียกว่า “ธุรกิจบนดิน” โดยผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติการทุกอย่างเป็นไปตามกฎหมาย และกฎระเบียบแห่งรัฐ จ่ายภาษีให้กับรัฐ ในทางตรงกันข้าม ธุรกิจอีกประเภทหนึ่งหรือเรียกว่า “ธุรกิจใต้ดิน” ซึ่งผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติการทุกอย่างผิดกฎหมาย หรืออาศัยช่องว่างของกฎหมายดำเนินการนั้น โดยที่ไม่สนใจว่าผลของการดำเนินธุรกิจจะส่งผลร้ายต่อมนุษย์กลุ่มอื่นหรือสังคมหรือไม่ ที่สำคัญ ผู้ดำเนินการไม่เคยเสียภาษีให้กับรัฐ และหากธุรกิจใต้ดินนี้ขยายกิจการไปสู่รัฐอื่น หรือส่งผลต่อรัฐอื่นด้วยแล้วเราก็จะเรียกธุรกิจนี้ด้วยภาษาทางราชการว่า “อาชญากรรมข้ามชาติ”

เมื่ออาชญากรรมข้ามชาติเกิดขึ้นจะส่งผลทำลายระบบนิติรัฐของประเทศที่อาชญากรรมข้ามชาติเกิดขึ้น และแสดงให้เห็นว่ากฎหมายและระบบการบังคับใช้กฎหมายของรัฐนั้นไม่มีประสิทธิภาพอีกต่อไป กิจการตำรวจไม่มีความหมาย และสามารถตีความต่อไปจนถึงว่า การเมืองและการปกครองในประเทศนั้นล้มเหลวอ่อนแอ ประชาธิปไตยถูกบั่นทอนและไร้ประสิทธิภาพ พลเมืองในรัฐไม่มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน รวมไปถึงการแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองประเทศไม่มีความสามารถ และไม่สามารถอำนวยความสะดวกและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ให้กับพลเมืองในรัฐได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันได้ อำนาจมืดและอิทธิพลเถื่อนเข้ามาแทรกแซง และมีอำนาจเหนืออำนาจรัฐ (พรสวรรค์ วัฒนางกูร, 2544) ซึ่งผลของการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติ ดังกล่าวขยายวงกว้างมากกว่าหนึ่งรัฐไปยังหลาย ๆ รัฐ และขยายไปยังระดับภูมิภาคและระดับโลก ตามลำดับ อันส่งผลต่อกลไกรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของประชากรโลกในภาพรวม ซึ่งต้องไม่ลืมว่า สภาพของโลกปัจจุบันคือสถานะแห่งโลกาภิวัตน์ ทุกมิติของโลกเชื่อมโยงและผูกพันกันไปหมด และเป็นไปด้วยความรวดเร็วเหมือนในเมฆมูม จนบางครั้งหลายคนเรียกสถานะนี้ว่า โลกแห่งความเชื่อมโยง (Interconnected World) ดังนั้นเมื่อส่วนใดส่วนหนึ่งของโลกถูกระทบและส่งผลกระทบในทางลบแล้ว ส่วนที่เหลือก็จะได้รับผลกระทบนั้นตามมาอย่างรวดเร็วในที่สุด ตัวอย่างที่ชัดเจน ได้แก่ การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่กลุ่มก่อการร้าย บังคับเครื่องบินโดยสารพุ่งเข้าชนอาคารเวิลด์เทรด ณ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 ที่ผ่านมานั้น หากมองความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านเศรษฐกิจจะสังเกตได้ว่าหากบริษัทใดบริษัทหนึ่งล่มสลาย ก็จะส่งผลกระทบต่อลูกค้าคู่ค้าบริษัทธุรกิจอื่น ๆ ให้มีสภาพแย่ไปด้วย

หลังจากที่อาชญากรรมข้ามชาติส่งผลร้ายแรงต่อมวลมนุษยชาติอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมาตรการหรือกลไกในการป้องกันและปราบปรามของแต่ละรัฐมีความแตกต่างและขาดประสิทธิภาพ ที่สำคัญคือคำจำกัดความหรือนิยามของอาชญากรรมข้ามชาติ รวมถึงความรุนแรงของอาชญากรรมในแต่ละประเภทของแต่ละรัฐก็มีความแตกต่างกันไป ทำให้แนวทางการปฏิบัติไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อาชญากรรมข้ามชาติส่วนใหญ่เป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีเครือข่ายสาขา และมีการดำเนินกิจกรรมในหลายประเทศเชื่อมโยงกัน การต่อต้านปราบปรามโดยเพียงประเทศใดประเทศหนึ่งจึงไม่เพียงพอ และไม่สามารถเกิดประสิทธิภาพได้ องค์การสหประชาชาติจึงได้เชิญชวนให้ทุกประเทศสมาชิกได้ร่วมมือกันเพื่อขจัดภัยพิบัตินี้ และเพื่อให้ความร่วมมือนี้มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางเดียวกัน สหประชาชาติจึงได้ออกกฎหมายระหว่างประเทศที่เรียกว่า “อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime) ขึ้นเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2547 และเดือนธันวาคมปีเดียวกันในเวลาต่อมา มีประเทศสมาชิกจำนวนถึง 125 ประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศไทยจากประเทศสมาชิกทั้งหมดขององค์การสหประชาชาติจำนวน 192 ประเทศ ให้การลงนามรับรองต่ออนุสัญญานี้ วัตถุประสงค์หลักของการออกอนุสัญญานี้ สหประชาชาติหวังจะให้อนุสัญญานี้ดังกล่าวมีสภาพเหมือนกับธรรมนูญกฎหมายอาญาของประเทศสมาชิกทุกประเทศ หรืออาจเรียกว่าเป็นกฎหมายอาญาของโลกนั่นเอง หมายความว่า เมื่อประเทศสมาชิกใดลงนามให้การรับรองหลักการต่ออนุสัญญานี้แล้ว ประเทศนั้นต้องกลับไปปรับแก้กฎหมายภายในของตัวเองให้สอดคล้องต่ออนุสัญญา และเมื่อพร้อมแล้ว ก็ประกาศให้สัตยาบันบังคับใช้อนุสัญญานี้ในประเทศ

นั้นต่อไป โดยสหประชาชาติเชื่อว่า หากประเทศสมาชิกทุกประเทศลงนามรับรอง แก้ไขกฎหมายภายในให้มีความสอดคล้อง และให้สัตยาบันประกาศใช้แล้ว จะทำให้กฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติมีความหมายและมีโครงสร้างเดียวกันทั่วโลก และผลที่ตามมาก็คือ ความขัดแย้งในการตีความอาชญากรรมข้ามชาติและความหมายของคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะหมดไป ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันมากขึ้น นอกจากนี้ในด้านมิติของกฎหมายแล้ว การดำเนินการเพื่อสร้างร่วมมือและความสอดคล้องในมิติอื่น ๆ ได้ถูกดำเนินการควบคู่ไปด้วย เช่น การเชิญชวนให้ทุกประเทศสมาชิกจัดทำข้อตกลงระหว่างรัฐซึ่งกันและกันในด้านความร่วมมือในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติเป็นวาระหนึ่งในการประชุมอยู่ด้วยเสมอ การสร้างสภาพแวดล้อมให้ประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน หรือในภูมิภาคเดียวกันที่ใกล้เคียงกันเพื่อสร้างมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติร่วมกันในระดับภูมิภาคก็เป็นอีกแนวทางที่ได้รับการรณรงค์

วิวัฒนาการของโลกยุคปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วไร้ขีดจำกัดทางพรมแดน ทำให้การประกอบธุรกิจเกิดการขยายตัวอย่างกว้างขวางสร้างผลกำไรอย่างมหาศาล ในขณะเดียวกันวงการอาชญากรรมได้มีการพัฒนารูปแบบจากการประกอบอาชญากรรมโดยปัจเจกบุคคลมาเป็นการประกอบอาชญากรรมแบบองค์กรข้ามชาติหรือที่เรียกว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Organized Crime)” ซึ่งมีการจัดโครงสร้างองค์กรที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย มีตัวบุคคลที่มีอำนาจอิทธิพลในวงการอาชญากรรมเป็นหัวหน้าและมีการตั้งกร การประกอบธุรกิจนอกกฎหมายและการดำเนินอาชญากรรมกระจายอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก เมื่อองค์กรอาชญากรรมได้เงินหรือผลประโยชน์มาแล้วจะนำไปเข้าสู่กระบวนการฟอกเงินเพื่อให้กลายเป็นเงินที่ถูกกฎหมายนำไปใช้เป็นทุนหล่อเลี้ยงองค์กรและขยายเครือข่ายให้กว้างขวาง นอกจากนี้เงินบางส่วนยังมีการนำไปใช้ในการติดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนและอุดหนุนนักการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อซื้อความสะดวกในการประกอบธุรกิจนอกกฎหมายให้เป็นไปอย่างราบรื่น แต่ถ้าหากมีการจับกุมสมาชิกในองค์กรอาชญากรรมไปดำเนินคดี ทางองค์กรจะมีการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี เช่น มีการจ้างทนาย จ้างพยานเท็จ จัดหาทนายความสู้คดีให้ เป็นเหตุให้สามารถหลุดพ้นจากคดีและไม่สามารถสร้างอิทธิพลขยายเครือข่ายก่อปัญหาให้แก่ประเทศต่าง ๆ ทั่วทุกภูมิภาค

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่กำลังเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งได้เข้ามามีปฏิบัติการในประเทศไทยในรูปแบบการประกอบธุรกิจนอกกฎหมายหลายประเภท เช่น การค้ายาเสพติด การค้าผู้หญิงและเด็ก การลักลอบขนแรงงานเถื่อนเข้า – ออกประเทศ การฟอกเงิน เป็นต้น โดยมีการนำเงินนอกกฎหมายดังกล่าวไปใช้เป็นทุนดำเนินการในองค์กรอาชญากรรม และบางส่วน

ได้นำไปใช้แทรกแซงบิดเบือนกลไกในระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมือง ตลอดจนระบบราชการ จนสร้างความเสียหายต่อประเทศอย่างมหาศาล

ในส่วนของเมืองพัทยา เป็นเมืองที่มีความเจริญเติบโตทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นลำดับที่ 3 รองจาก กรุงเทพมหานคร และภูเก็ต อีกทั้งมีประชากรทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาพักอาศัยอยู่และเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทำให้เมืองพัทยาเป็นเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมข้ามชาติของกลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งบทนี้ในการศึกษาเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติจะเสนอประเด็นเกี่ยวกับนิยามและความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติ ลักษณะอาชญากรรมที่เป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ประเภทและรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาในอนาคต

นิยามและความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติ

ในช่วงเวลาที่ผ่านมานั้น นิยามของอาชญากรรมข้ามชาติเป็นที่ถกเถียงกันมากกว่าควรจะเป็นอย่างไร ปัญหาที่ทำให้หาข้อสรุปไม่ได้ก็คือ แต่ละประเทศต่างประสบปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในลักษณะที่แตกต่างกัน จึงทำให้มุมมองเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติแตกต่างกันไปด้วย ปัญหานี้ทำให้แม้แต่สหประชาชาติ เมื่อครั้งที่ออกอนุสัญญาเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติก็ไม่กำหนดว่าอาชญากรรมข้ามชาติมีฐานความผิดประเภทใดบ้าง เพราะหากกำหนดฐานความผิดเป็นที่ชัดเจนแล้ว วันเวลาที่ผ่านไปอาจทำให้ความหมายหรือนิยามไม่ทันสมัยได้ เนื่องจากสถานการณ์ของโลกและรวมไปถึงอาชญากรรมมีความเป็นพลวัตอยู่ตลอดเวลา วันนี้อาจบอกได้ว่าการลักลอบค้ายาเสพติด และการค้ามนุษย์มีลักษณะการกระทำผิดที่ข้ามชาติ แต่ในวันหน้าอาจมีความผิดฐานใหม่ๆ ที่มีลักษณะข้ามชาติได้เช่นเดียวกัน อาชญากรรมข้ามชาติจึงไม่ได้จำกัดเฉพาะเพียงแค่การกระทำ ความผิดที่เรารู้จักเฉพาะในวันนี้เท่านั้น

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้กำหนดคำนิยามและความหมายของคำว่า องค์กรอาชญากรรมไว้ว่า “องค์กรอาชญากรรม หมายความว่า กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้างประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป โดยรวมกลุ่มกันในระยะเวลาหนึ่งและร่วมมือกันเพื่อการก่ออาชญากรรมร้ายแรงตั้งแต่หนึ่งฐานความผิดขึ้นไปในประเภทที่ระบุไว้ในสัญญานี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือทางวัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม” และอนุสัญญานี้ได้ให้นิยามคำว่ากลุ่มที่มีการจัดโครงสร้างไว้ว่า “กลุ่มที่มีการจัดโครงสร้าง หมายความว่า กลุ่มที่ไม่ได้รวมตัวกันโดยบังเอิญเพื่อกระทำความผิดโดยทันที แต่ไม่จำเป็นต้องกำหนดบทบาทของสมาชิกอย่างเป็นทางการและไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องของการเป็นสมาชิกตลอดจนไม่

จำเป็นต้องมีโครงสร้างของกลุ่มที่เป็นระบบ” ส่วนคำว่า อาชญากรรมร้ายแรง อนุสัญญานี้ได้ให้นิยามไว้ว่า “อาชญากรรมร้ายแรง หมายถึง การกระทำความผิดซึ่งสามารถลงโทษโดยการจำคุกอิสรภาพซึ่งมีอัตราขั้นต่ำสูงเป็นเวลาอย่างน้อย 4 ปี หรือโดยโทษที่หนักกว่านั้น”

สำหรับความหมายของ “อาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime)” ใช้คำนิยามตามอนุสัญญาของสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หมายถึง การกระทำความผิดโดยละเมิดกฎหมายอาญา ผู้ก่อการกระทำความผิดขึ้นในประเทศหนึ่ง มีผลเสียหายเชื่อมโยงอีกประเทศหนึ่ง และความผิดอาชญากรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ
2. ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศหนึ่ง แต่ส่วนสำคัญของการเตรียมการ การวางแผน การสั่งการ หรือการควบคุม ได้กระทำลงในอีกประเทศหนึ่ง
3. ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาในอาณาเขตของประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ หรือ
4. ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศหนึ่งแต่มีผลกระทบที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง

โดยความหมายของคำว่า “ข้ามชาติ” จากเอกสารประกอบการประชุมสภาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การสหประชาชาติ ณ เมืองเนเปิลส์ ประเทศอิตาลี ระหว่างวันที่ 21 - 23 พฤศจิกายน 2537 ระบุว่า “ข้ามชาติ โดยทั่วไปนั้นหมายถึง การเคลื่อนย้าย ข้อมูล เงินตรา วัตถุสิ่งของ บุคคล หรือสิ่งของอื่นที่จับต้องได้ และจับต้องไม่ได้ ข้ามพรมแดนของประเทศหนึ่ง โดยมีผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยหนึ่งคนที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐ”

ส่วนความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติในเชิงอาชญาวิทยาตามแนวทางการอธิบายของ มุลเลอร์ (Mueller, 1998 อ้างถึงใน พรสวรรค์ วัฒนางกูร, 2544, หน้า 56) นั้น ได้ให้ความหมายไว้ว่าอาชญากรรมข้ามชาติมีลักษณะครอบคลุมกิจกรรม 5 ประการ คือ

1. ทุจริตอาชญากรรม องค์กรอาชญากรรม อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และการคอร์รัปชัน
2. เป็นการกระทำความผิดที่ใช้ทักษะสูง และมีความสามารถมากกว่าอาชญากรรมในรูปแบบทั่วไป
3. อาชญากรรมมักมีความเกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ และยาเสพติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ายาเสพติด
4. เป็นการก่อความรุนแรงข้ามชาติ และมีผลกระทบในทางระหว่างประเทศ
5. อาชญากรรมมักจะต้องเคลื่อนย้าย หลบหนีจากการติดตามจับกุม และศัตรู

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ กำหนดความหมายของ “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” ไว้ว่า

“องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” หมายความว่า กลุ่มจัดตั้งของบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป ที่รวมตัวกันในรูปแบบต่าง ๆ เป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงฐานใดฐานหนึ่งหรือหลายฐาน หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดหรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และเป็นอาชญากรรมที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1. การกระทำความผิดอาญาโดยลักษณะแห่งการกระทำเกิดขึ้นในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ
2. การกระทำความผิดอาญาซึ่งในขั้นตอนที่สำคัญของการเตรียมการเพื่อกระทำความผิด หรือการวางแผน การสั่งการและการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง
3. การกระทำความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติโดยเข้าร่วมกิจกรรมที่ผิดกฎหมายที่มีการดำเนินการอยู่ในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ
4. การกระทำความผิดอาญาในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดในอีกรัฐหนึ่ง ไม่ว่าผู้กระทำจะมีความประสงค์ให้ผลนั้นเกิดขึ้นในอาณาจักรของอีกรัฐหนึ่งไม่ก็ตาม

ส่วนคณะกรรมการอำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ (กปอ.) ได้นิยามความหมายของคำว่าอาชญากรรมข้ามชาติไว้ว่า “อาชญากรรมข้ามชาติ เป็นการกระทำขององค์กร หรือกลุ่มบุคคลสมคบและร่วมมือกัน กระทำความผิดต่อเนื่องจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ อันเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาและบทลงโทษของประเทศที่องค์กร หรือกลุ่มบุคคลเหล่านั้นดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อมุ่งแสวงหาผลประโยชน์และอำนาจที่ขัดต่อหลักกฎหมายและศีลธรรม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์และความมั่นคงของบุคคล องค์กร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ” อีกความหมายหนึ่งของอาชญากรรมข้ามชาติ คือการกระทำซึ่งประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 ประเทศ ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา และกำหนดโทษไว้ โดยมีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ในรูปแบบองค์กรมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ร่วมกัน โดยมีการเตรียมการพยายาม และลงมือกระทำความผิดต่อเนื่องกันจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง

โดยสรุปแล้ว อาชญากรรมข้ามชาติ หมายถึง การกระทำของบุคคล องค์กรหรือกลุ่มบุคคลสมคบและร่วมมือกัน กระทำความผิดต่อเนื่องจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ อันเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาและบทลงโทษของประเทศที่องค์กรหรือกลุ่ม

บุคคลเหล่านั้นดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อมุ่งแสวงหาผลประโยชน์และอำนาจที่ขัดต่อหลักกฎหมายและศีลธรรมก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์และความมั่นคงของบุคคล องค์กร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ลักษณะอาชญากรรมที่เป็นอาชญากรรมข้ามชาติ

การกระทำความผิดทางอาญาตามนิยามและความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติที่เข้าข่ายลักษณะการเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ได้แก่

1. การก่อการร้าย หมายถึง การกระทำอันมีพฤติการณ์รุนแรง ที่จะก่อให้เกิดความกลัว กระทำการเพื่อจุดประสงค์ทางศาสนา การเมือง หรืออุดมการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการกระทำที่จงใจ หรือไม่ใส่ใจต่อความปลอดภัยของผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง (พลเรือน) และกระทำโดยองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐใด ๆ
2. การลักลอบค้ายาเสพติด และสารเสพติดผิดกฎหมาย หมายถึง การกระทำอันมีพฤติการณ์นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ซึ่งยาเสพติด หรือสารเสพติด อันกฎหมายกำหนดเป็นความผิด โดยลักษณะเป็นการกระทำระหว่างประเทศ
3. การลักลอบค้าอาวุธ หมายถึง การกระทำอันมีพฤติการณ์นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ซึ่งอาวุธยุทโธปกรณ์ใด อันกฎหมายกำหนดเป็นความผิด โดยลักษณะเป็นการกระทำระหว่างประเทศ
4. การลักลอบนำคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย หรือการค้ามนุษย์ หมายถึง การกระทำอันมีพฤติการณ์ลักลอบนำบุคคลใดที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย มาใช้แรงงาน หรือค้าประเวณี หรือการอื่นใด เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์
5. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ หมายถึง การกระทำใดอันมีพฤติการณ์เป็นการกระทำโดยทุจริตเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจแก่อีกประเทศหนึ่ง
6. อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ หมายถึง การกระทำความผิดโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในการกระทำโดยทุจริตเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นในอีกประเทศหนึ่ง
7. การปลอมแปลงเอกสารแสดงตน หมายถึง การแก้ไข เปลี่ยน ปลอมแปลง หรือการกระทำอื่นใดโดยทุจริต เกี่ยวกับเอกสารหนังสือเดินทาง หรือเอกสารประจำตัวอื่นใด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นในอีกประเทศหนึ่ง
8. การฉ้อโกงข้ามชาติ หมายถึง การกระทำใดอันเป็นการกระทำโดยทุจริต โดยมีลักษณะหลอกลวง หรือไม่แสดงข้อเท็จจริงอันควรบอกให้แจ้งแก่บุคคลอื่น เป็นเหตุให้บุคคลอื่นนั้นได้รับความเสียหายในอีกประเทศหนึ่ง

9. การฟอกเงิน หมายถึง การกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการนำเงินที่ได้มาจากธุรกิจนอกกฎหมาย ไปเข้าสู่กิจการที่เป็นกิจการที่ถูกกฎหมาย เพื่อให้เงินนอกกฎหมายดังกล่าวเป็นเงินที่ถูกกฎหมาย โดยมีลักษณะการกระทำระหว่างประเทศ

10. อาชญากรรมอื่น ที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ หมายถึง อาชญากรรมใดก็ตามซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดอาญาโดยลักษณะแห่งการกระทำเกิดขึ้นในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ เป็นการกระทำความผิดอาญาซึ่งในขั้นตอนที่สำคัญของการเตรียมการเพื่อกระทำความผิด หรือการวางแผน การตั้งการและการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติโดยเข้าร่วมกิจกรรมที่ผิดกฎหมายที่มีการดำเนินการอยู่ในรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ หรือเป็นการกระทำความผิดอาญาในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดในอีกรัฐหนึ่ง ไม่ว่าผู้กระทำจะมีความประสงค์ให้ผลนั้นเกิดขึ้นในอาณาจักรของอีกรัฐหนึ่งไม่ก็ตาม อย่างหนึ่งอย่างใด

โดยลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในเขตเมืองพัทยา ได้แก่ การลักลอบค้ายาเสพติด และสารเสพติดผิดกฎหมาย การลักลอบค้าอาวุธ การลักลอบนำคนเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย อาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ การปลอมแปลงเอกสารแสดงตน การฉ้อโกงข้ามชาติ และอาชญากรรมอื่น ที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ

ประเภทและรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

เมืองพัทยานั้นเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับประเทศและระดับโลก เนื่องจากเป็นเมืองที่มีทัศนียภาพที่สวยงามและมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ทำให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวและพักอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้เศรษฐกิจของเมืองพัทยามีความเจริญเติบโตอย่างมาก ซึ่งจากการเมืองพัทยาเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติมากกว่า 50 ปี และมีสภาพเศรษฐกิจที่ดี ทำให้เป็นสิ่งที่สนใจให้กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เข้ามากระทำความผิดอันเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ โดยคดีที่เกิดขึ้นในเขตเมืองพัทยา แล้วทำให้อาชญากรรมข้ามชาติได้รับการตระหนักถึงความสำคัญคือ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2541 เวลาประมาณ 00.15 น. ได้มีคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงนายคอนสแตนติน โปโลตสกี สัญชาติรัสเซีย ถึงแก่ความตาย ซึ่งนายคอนสแตนติน โปโลตสกี เป็นเจ้าของร้านอาหารรัสเซีย ชื่อ “แฮคเตอร์” เหตุเกิดบริเวณถนนพัทยาสายสอง ตรงข้ามห้างสรรพสินค้าบิ๊กซี หมู่ 9 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จากการสืบสวนทราบว่าผู้ที่ใช้อาวุธปืนยิงนายคอนสแตนติน โปโลตสกี คือนายฮาดี เคิร์ส สัญชาติแอสโทเนีย โดยได้รับการจ้างวานจากนายวลาดีเมียร์ ยูริช รีเซตอฟ สัญชาติรัสเซีย และนายยานอส มูก สัญชาติแอสโทเนีย โดยบุคคลทั้งสองได้จ้างวานนาย

ฮาโด้ เกริร์ส ให้เดินทางเข้าไปในประเทศไทยเพื่อสังหารนาย คอนสแตนติน โปโลตสกี และเมื่อทำงานเสร็จนายฮาโด้ เกริร์ส จะถูกส่งกลับไปยังประเทศเอสโตเนีย ต่อมาเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2541 เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมนายฮาโด้ เกริร์ส ได้ที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ ก่อนที่นายฮาโด้ เกริร์ส จะเดินทางออกนอกราชอาณาจักร และจับกุมนายยานอส มุก ได้ในเขตเมืองพัทยา ส่วนนายวลาดีเมียร์ ชูเรวิช รีเซตอฟ สามารถหลบหนีออกนอกราชอาณาจักรไปได้ สาเหตุในการกระทำผิดครั้งนี้ เนื่องมาจากความขัดแย้งด้านทางธุรกิจบริการนักท่องเที่ยวจากรัสเซียและธุรกิจร้านอาหาร ซึ่งคดีนี้เป็นคดีที่ทำให้ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรีเห็นความสำคัญของอาชญากรรมข้ามชาติ และได้จัดตั้ง “ศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ” ของภูธรจังหวัดชลบุรีขึ้น โดยมีที่ตั้งอยู่ที่ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ต่อมาคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาได้เกิดขึ้นมีปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีรูปแบบที่หลากหลายขึ้น โดยคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในเขตเมืองพัทยาดังแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (พุทธศักราช 2502 ถึง 2554) จากการจัดเก็บสถิติคดีอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งรวบรวมโดยศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 3 ยุค คือ ยุคแรก พุทธศักราช 2502-2540 ยุคที่สอง พุทธศักราช 2541-2547 และยุคปัจจุบัน พุทธศักราช 2548-2554 โดยรูปแบบและประเภทคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในเขตเมืองพัทยามีปริมาณมากที่สุดในแต่ละยุค คือ ยุคแรก เป็นยุคที่เพิ่งเริ่มมีชาวต่างชาติเข้ามาในพัทยา ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาในลักษณะการมาท่องเที่ยวหรือพักผ่อนหย่อนใจ การที่ชาวต่างชาติที่เข้ามาดังกล่าวบางส่วนก่ออาชญากรรมนั้นจะเป็นลักษณะของการกระทำความผิดส่วนบุคคล ไม่ใช่เป็นลักษณะของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติอันมีลักษณะเป็นองค์การอาชญากรรมข้ามชาติที่จะก่อให้เกิดความเสียหายข้ามประเทศ และยังไม่ได้มีการให้ความสำคัญกับการกระทำอันเป็นลักษณะการก่ออาชญากรรมข้ามชาติมากนัก อีกทั้งไม่ได้มีหน่วยงานใดจัดเก็บคดีอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาไว้

ยุคที่สอง เป็นยุคเริ่มมีการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา และเริ่มมีการตระหนักถึงความสำคัญของคดีที่มีลักษณะการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา เริ่มจากคดีนายคอนสแตนติน โปโลตสกี สัญชาติรัสเซีย ถูกคนร้ายของกลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติยิงเสียชีวิตดังได้กล่าวไว้แล้ว โดยคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นมากที่สุดในยุคที่สองนี้คือ คดีลักลอบค้ายาเสพติด หรือสารเสพติดโดยผิดกฎหมาย ลำดับรองลงมาก็คือ คดีลักลอบนำคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย หรือการค้ามนุษย์

ยุคปัจจุบัน เป็นยุคที่ทั่วโลกเริ่มให้ความสำคัญกับการก่ออาชญากรรมข้ามชาติอย่างจริงจัง โดยสหประชาชาติได้ออกกฎหมายระหว่างประเทศที่เรียกว่า “อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention Against Transnational Organized

Crime) ขึ้นเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2547 และประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พุทธศักราช 2547 โดยในยุคปัจจุบัน คดีลักลอบค้ายาเสพติด และสารเสพติดโดยผิดกฎหมาย เริ่มลดน้อยลงไป แต่การก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นมากที่สุดคืออาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ โดยเฉพาะคดีปลอมแปลงบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นไปใช้ ซึ่งคดีลักลอบค้ายาเสพติด และสารเสพติดโดยผิดกฎหมาย อยู่ในลำดับรองลงไป

แนวโน้มการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาในอนาคต

การที่วิเคราะห์แนวโน้มการเกิดอาชญากรรมนั้นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดคือการวิเคราะห์แนวโน้มการเกิดอาชญากรรมจากข้อมูลสถิติอาชญากรรม (Criminal Statistics) ซึ่งสถิติอาชญากรรมนั้น เกตเตเลท์ (Quetelet, 1831 อ้างถึงใน ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531, หน้า 85) นักดาราศาสตร์ชาวฝรั่งเศสเป็นบุคคลแรกที่เริ่มคิดทำสถิติอาชญากรรมขึ้น โดยพิมพ์เผยแพร่หนังสือเรื่องสถิติอาชญากรรมในคริสต์ศักราช 1831 สิ่งที่ได้จากสถิติอาชญากรรมก็คือ สถิติอาชญากรรมช่วยให้ทราบถึงสมภาวะการณ์ต่าง ๆ ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เช่น สถานที่ที่อาชญากรรมเกิดขึ้น จำนวนอาชญากรรม ประเภทของอาชญากรรม ประเภทของอาชญากร แบ่งออกเป็นเพศ อายุ และประวัติการกระทำผิด คือเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก หรือเป็นการกระทำความผิดซ้ำ จำนวนอาชญากรที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้นมีส่วนสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างไรบ้าง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขผู้กระทำความผิดให้กลับตัวเป็นคนดีนั้นได้ผลตามวัตถุประสงค์เพียงใดหรือไม่อีกด้วย ความรู้จากการศึกษาสถิติอาชญากรรมนี้ ทำให้เราสามารถนำมาทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น ในวันธรรมดาและวันฝนตก รถชนกันตรงไหนมากที่สุด อะไรเป็นสาเหตุ หรืออุบัติเหตุจากผู้ขับรถในลักษณะมีเมาเกิดขึ้นมากในวันไหน หรือคดีชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์เกิดขึ้นที่ไหนมากที่สุด เวลาใด เป็นต้น นอกจากนี้สถิติอาชญากรรมยังมีความสำคัญอย่างมากในการนำมาใช้วางแผนป้องกันอาชญากรรม และใช้ในการศึกษาวิจัยปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี หากสถิติอาชญากรรมได้จัดทำขึ้นโดยถูกต้องสมบูรณ์ เกตเตเลท์ได้ศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของปรากฏการณ์อาชญากรรมในพื้นที่ต่าง ๆ โดยอาศัยระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จากผลการศึกษารวบรวมดังกล่าว พบว่าอาชญากรรมที่ประทุร้ายต่อชีวิตมักเกิดขึ้นในห้องที่มีภูมิอากาศร้อน จึงได้ตั้ง “กฎอุณหภูมิของอาชญากรรม (Thermic Law of Crime)” จากการคิดค้นวิธีรวบรวมข้อมูลดังกล่าวของ ออดอล์ฟ เกตเตเลท์ จึงวิวัฒนาการมาเป็นสถิติอาชญากรรม ประเทศอังกฤษได้นำสถิติอาชญากรรมมาใช้ประโยชน์อย่างจริงจังเป็นประเทศแรก ซึ่งมีปรากฏในเอกสารเรื่องสงครามต่อต้านอาชญากรรมของประเทศอังกฤษและแคว้นเวลส์ (The War Against Crime in England and Wales 1959-1964) ต่อมา

กระบวนการยุติธรรมของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกก็เห็นความสำคัญและประโยชน์ของสถิติอาชญากรรม จึงนำมาใช้เป็นที่แพร่หลายและวิวัฒนาการขึ้นเรื่อย ๆ ปัจจุบันได้นำความเจริญทางเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเหลือในการทำสถิติอาชญากรรม โดยการใช้คอมพิวเตอร์ในการเก็บบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งสามารถทำได้อย่างละเอียดรอบคอบ วิเคราะห์ง่าย ค้นคว้าง่ายและรวดเร็ว

หน่วยงานที่มีชื่อเสียงในการเก็บรวบรวมสถิติที่เกี่ยวกับอาชญากรรม และในวงการจารกรรมที่มีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ หน่วยงานของ FBI (อเมริกา) สก็อตแลนด์ยาร์ด (อังกฤษ) CIA (อเมริกา) KGB (รัสเซีย) เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยนั้นหน่วยงานที่เก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติอาชญากรรมที่เชื่อถือได้ คือ กองวิจัยและวางแผน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถิติอาชญากรรมได้มาจากการเก็บสถิติของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ศาล และกรมราชทัณฑ์ อย่างไรก็ตามสถิติอาชญากรรมที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้มานี้ก็ยังขาดความสมบูรณ์อยู่อีกมาก จึงทำให้ผลของการทำนายคลาดเคลื่อนไปได้บ้างเป็นธรรมดา เฮอร์วิทซ์ (Hurwitz, 1902 อ้างถึงใน ประชัชเปี่ยมสมบูรณ์, 2531, หน้า 91) กล่าวว่า “สถิติอาชญากรรมอาจผิดพลาดด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น จำนวนตัวเลขผิดพลาดไป หรือแปลความหมายผิดไป เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจบ้าง ข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดต่อความจริงย่อมนำมาซึ่งผลจากการทำนายที่คลาดเคลื่อนไป” ในที่นี้จะขอกล่าวถึงสถิติอาชญากรรมของตำรวจ เนื่องจากเป็นสถิติที่จะนำมาใช้การวิเคราะห์แนวโน้มในเรื่องนี้ ซึ่งสถิติอาชญากรรมของบรรดาหน่วยราชการต่าง ๆ ของรัฐมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำสถิติอาชญากรรมนี้ ตำรวจนับว่ามีส่วนสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง สถิติอาชญากรรมได้จากตำรวจมากที่สุด ทั้งนี้เพราะตำรวจทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมโดยตรง และคดีอาชญากรรมที่ตำรวจนำมาทำสถิตินั้นก็เป็นคดีที่เปิดเผยเท่านั้น ยังมีอาชญากรรมอีกเป็นจำนวนมากที่เกิดขึ้นโดยตำรวจไม่รู้ เพราะไม่มีผู้มาแจ้งความด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ไม่เชื่อสมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนจับกุมบ้าง ของกลางสูญหายหรือถูกทำลายไปบ้าง เช่นเดียวกับศพในคดีฆาตกรรมที่ถูกทำลายโดยไม่มีผู้รู้เห็น กลัวการแก้แค้นจากผู้กระทำผิดบ้าง ไม่อยากเสียเวลาบ้าง กลัวการสอบสวนจะพาดพิงถึงเรื่องไม่ใช่อื่นของตนบ้าง คิดเสียว่าเป็นเรื่องการกระทำผิดเล็กน้อยไม่สำคัญบ้าง เป็นต้น หรือในบางกรณีเจ้าทุกข์หรือผู้เสียหายแจ้งความไว้แล้ว แต่ก็ยังไม่ปรากฏในสถิติคดีอาชญากรรมก็มี เนื่องจากตำรวจเก็บคดีไว้ไม่ลงในสมุดบันทึกประจำวัน แต่ไปลงไว้ในสมุดบันทึกทรัพย์สินจนกว่าจะสืบตัวผู้กระทำผิดได้แล้วจึงจะลงในสมุดบันทึกประจำวันบ้าง เจ้าทุกข์หรือผู้เสียหายกับผู้กระทำผิดตกลงยินยอมกันได้ก่อนที่เรื่องจะมาถึงตำรวจหรือเรื่องมาถึงตำรวจแล้วแต่ประนีประนอมยอมความกันได้โดยไม่ต้องดำเนินคดีบ้าง เท่าที่กล่าวมาแล้วนี้อาจจะเห็นได้จากตัวอย่าง เช่น ในกรณีอันธพาลต่างถิ่นยกพวกตีกัน เมื่อบาดเจ็บแล้วก็ไม่มีมาแจ้งความเพราะถือ

ว่าเป็นการเสียเหลี่ยมนักเลง เอาไว้แก้แค้นกันเองทีหลัง หรือในเรื่องสุภาพสตรีชื่อดังในวงสังคมถูกทำอนาจารก็มักจะยอมเก็บเรื่องเงียบ เพราะไม่อยากให้อื้อฉาวเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือในการเสียรู้กันเรื่องคำผิดเถื่อน ยาเสพติด สลากกินรวบ เจ้าทุกข์เมื่อเสียรู้ไปแล้วก็ไม่กล้าแจ้งความ เพราะตนเองก็มีความผิดด้วย จึงคิดหาทางแก้แค้นกันเอาเอง จึงมีการลอบยิงหรือจ้างมือปืนมายิงทั้งเกิดขึ้น ในเรื่องกรรโชกทรัพย์โดยขู่เชื้ญว่าจะเปิดเผยความลับส่วนตัวในเรื่องการโกงกิน เจ้าทุกข์ซึ่งเป็นคนใหญ่คนโต หรือเป็นผู้มีชื่อเสียงในวงสังคม แต่มีประวัติต่างพร้อยในเรื่องการโกงกินอยู่แล้ว ก็จำเป็นต้องปกปิดโดยยอมเสียเงินไปเพื่อให้เรื่องเงียบ หรือในกรณีการข่มขืนหรืออาชญากรรมเกิดขึ้นแล้ว ถ้าผู้ข่มขืนนำเงินมาคืนให้จนครบ เรื่องก็มักจะเงียบไป เสมือนอาชญากรรมมิได้เกิดขึ้น

นอกจากที่กล่าวแล้วยังมีอาชญากรรมอีกหลายเรื่องที่ตำรวจรู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่ได้ดำเนินการตามหน้าที่แต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนให้ความอารักขาหรือปกป้องผู้กระทำความผิดเพราะเห็นแก่สินจ้างรางวัลบ้าง ผู้กระทำความผิดเป็นพรรคพวกของผู้ใหญ่บ้าง หรืออีกประการหนึ่งผู้กระทำความผิดเป็นผู้ช่วยเหลือตำรวจอยู่ เช่น เป็นสาย หรือเป็นเครื่องมือในการสืบหาคนร้ายในรายอื่นให้ตำรวจ จึงจำเป็นต้องอยู่เองที่จะต้องถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นการเลี้ยงผู้ร้ายไว้จับผู้ร้าย หรือเลี้ยงนักเลงไว้ปราบนักเลงด้วยกันเอง อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในหมู่ชนกลุ่มน้อยก็มักจะไม่วางรู้ถึงตำรวจเพราะจะมีผู้ใหญ่ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ให้ความเคารพนับถือเป็นคนกลางทำการไกล่เกลี่ยให้เลิกการกัน ไป เช่น ในกรณีจุดคร่าอนาจาร ซึ่งมักปรากฏว่าหากมีการขอมากันแล้วเรื่องก็ระงับกันไป หรือในการข่มขืนหรือโกงคนกลางก็จะเป็นผู้ช่วยไกล่เกลี่ยให้เลิกการกันไป อาชญากรรมบางอย่าง เช่น การทำแท้ง ฉ้อโกงประกันภัย หรือการฆาตกรรมที่จับตัวคนร้ายไม่ได้ก็ไม่ปรากฏอยู่ในสถิติอาชญากรรม หรือในกรณีที่ตำรวจเป็นผู้ก่ออาชญากรรมเสียเองก็จัดเป็นอาชญากรรมที่ตำรวจไม่รู้ หรือแกล้งทำเป็นไม่รู้ แสดงว่าอาชญากรรมที่ตำรวจทราบเป็นเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น ส่วนที่ตำรวจไม่ทราบยังมีอีกมากนัก ด้วยเหตุแห่งความบกพร่องดังกล่าวแล้ว การเก็บสถิติอาชญากรรมจึงทำได้แต่เพียงใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สุด เท่าที่จะทำได้เท่านั้น ศาสตราจารย์ธอร์สเตน เซลลิน (Professor Thorsten Sellin) และศาสตราจารย์เอ็ดวิน ซัทเธอร์แลนด์ (Professor Edwin Sutherland) นักอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียง ได้เห็นพ้องต้องกันว่า “สถิติอาชญากรรมที่เกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้น (จะมีเจ้าทุกข์หรือไม่ปรากฏเจ้าทุกข์ก็ตาม) น่าจะเชื่อถือได้มากกว่าสถิติการจับกุมตัวผู้ต้องหาได้ และสถิติการจับกุมตัวผู้ต้องหาได้นี้ก็ยังน่าเชื่อถือมากกว่าสถิติของศาลและราชทัณฑ์ เพราะนับว่าเป็นสถิติอาชญากรรมที่มีข้อเท็จจริงใกล้เคียงกับข้อเท็จจริงของจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด เท่าที่สามารถรวบรวมได้”

สรุปประโยชน์ของสถิติอาชญากรรม ได้แก่

1. ช่วยให้ทราบข้อมูลของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เช่น ชนิด ประเภทของอาชญากรรม ลักษณะของอาชญากร และพฤติกรรมของอาชญากร ข้อมูลส่วนตัว ประวัติอาชญากร เป็นต้น
2. ช่วยให้ทราบผลของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
3. ข้อมูลที่ได้จะทำให้ทราบและวิเคราะห์ได้ว่าวิธีการป้องกันอาชญากรรมที่ใช้อยู่นั้น ได้ผลเพียงใด และควรแก้ไขป้องกันจุดใดเพิ่มขึ้น ตามแนวโน้มของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งสถิติได้บ่งชี้ไว้
4. ข้อมูลจากสถิติอาชญากรรมสามารถบ่งชี้ได้ว่า อาชญากรรมประเภทใดจะมีแนวโน้มสูงขึ้น หรือลดลงมักจะเกิดในพื้นที่ใดและส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมจะเป็นคนประเภทใด เป็นต้น
5. ทำให้ทราบถึงวิวัฒนาการของอาชญากรรมในด้านต่าง ๆ เช่น ชนิด วิธีการ อาชญากร อุปกรณ์ เวลา พาหนะ เป็นต้น

6. ช่วยในการวางแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

จากการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมข้ามชาติของศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ภูธรจังหวัดชลบุรี สามารถแบ่งยุคของการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาเป็น 3 ยุค โดยมีรูปแบบและประเภทของการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติแต่ละยุคดังนี้

ยุคแรก (พุทธศักราช 2502 – 2540) เป็นยุคที่เพิ่งเริ่มมีชาวต่างชาติเข้ามาในพัทยา ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาในลักษณะการมาท่องเที่ยวหรือพักผ่อนหย่อนใจ การที่ชาวต่างชาติที่เข้ามาดังกล่าว บางส่วนก่ออาชญากรรมนั้นจะเป็นลักษณะของการกระทำความผิดส่วนบุคคล ไม่ใช่เป็นลักษณะของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติอันมีลักษณะเป็นองค์การอาชญากรรมข้ามชาติที่จะก่อให้เกิดความเสียหายข้ามประเทศ และยังไม่ได้มีการให้ความสำคัญกับการกระทำอันเป็นลักษณะการก่ออาชญากรรมข้ามชาติมากนัก อีกทั้งไม่ได้มีหน่วยงานใดจัดเก็บคดีอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาไว้

ยุคที่สอง (พุทธศักราช 2541 – 2547) เป็นยุคที่เริ่มมีการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา และมีเริ่มมีการตระหนักถึงความสำคัญของคดีที่มีลักษณะการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา ซึ่งเริ่มจากคดีนายคอนสแตนติน โปโลตสกี สัญชาติรัสเซีย ถูกคนร้ายของกลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติยิงเสียชีวิต โดยคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นมากที่สุดในยุคที่สองนี้คือ คดีลักลอบค้ายาเสพติด และสารเสพติดโดยผิดกฎหมาย ลำดับรองลงมาคือ คดีลักลอบนำคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย หรือการค้ามนุษย์

ยุคปัจจุบัน (พุทธศักราช 2548 – 2554) เป็นยุคที่ทั่วโลกเริ่มให้ความสำคัญกับการก่ออาชญากรรมข้ามชาติอย่างจริงจัง โดยสหประชาชาติได้ออกกฎหมายระหว่างประเทศที่เรียกว่า

“อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime) ขึ้นเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2547 และประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พุทธศักราช 2547 โดยคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นมากที่สุดในยุคปัจจุบันคือ คดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ โดยเฉพาะคดีปลอมแปลงบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น ไปใช้ ลำดับรองลงมาคือคดีลักลอบค้ายาเสพติด และสารเสพติดโดยผิดกฎหมาย

โดยสถิติคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่เมืองพัทยา เฉพาะในช่วงพุทธศักราช 2553 – 2554 ซึ่งจัดเก็บโดยศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2554) มีดังนี้คือ

1. เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2553 เวลาประมาณ 16.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายสตีเวน แกรนท์ มัวร์ดอช (Mr. Steven Grant Murdoch) สัญชาติอังกฤษ ในความผิดฐาน “มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (โคเคน) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย” โดยเป็นเครือข่ายขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ
2. เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2553 เวลาประมาณ 17.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายมิเชล แม็กนี (Mr. Michele Magni) สัญชาติอิตาลี ในความผิดฐาน “มียาเสพติดให้โทษประเภท 5 (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย” โดยเป็นเครือข่ายขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ
3. เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2554 เวลาประมาณ 10.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายอังเดร อคูลอฟ (Mr. Andrey Akulov) สัญชาติรัสเซีย ในความผิดฐาน “เป็นบุคคลต่างด้าวประกอบอาชีพโดยไม่ได้รับอนุญาต และช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย (สุรา) ซึ่งนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรข้อห้ามหรือข้อจำกัด” โดยเป็นเครือข่ายขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ
4. เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2553 เวลาประมาณ 22.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายริชาร์ด ซานเชซ (Mr. Richard Sanches) สัญชาติโคลอมเบีย กับพวกรวม 5 คน ในความผิดฐาน “ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท 5 (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย และร่วมกันลักทรัพย์ผู้อื่น” โดยเป็นเครือข่ายขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ
5. เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2553 เวลาประมาณ 10.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายชิ ชาง ตู (Mr. Hsi Chang Tu) สัญชาติจีน – ไต้หวัน กับพวกรวม 3 คน ในความผิดฐาน “มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาไอซ์) ไว้ใน

ครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

6. เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2553 เวลาประมาณ 14.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายเดวิด เอ็น จี จูเนียร์ (Mr. David N.Gee Jr.) สัญชาติไลบีเรีย กับพวกรวม 2 คน ในความผิดฐาน “ร่วมกันฉ้อโกงทรัพย์” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

7. เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2553 เวลาประมาณ 16.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายโรเบร์โต เปเรร์ไรรา ลูนา (Mr. Roberto Pereyra Luna) สัญชาติเปรู กับพวกรวม 4 คน ในความผิดฐาน “ร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

8. เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2553 เวลาประมาณ 18.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายโมฮัมเหม็ด เบลเคลอวาท (Mr. Mohammed Belkhouat) สัญชาติฝรั่งเศส ในความผิดฐาน “พยายามชิงทรัพย์ผู้อื่น” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

9. เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2554 เวลาประมาณ 14.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายอาลี เอน โนรี (Mr. Ali Ennouri) สัญชาติฝรั่งเศส กับพวกรวม 2 คน ในความผิดฐาน “ร่วมกันมิและใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมของผู้อื่นโดยมิชอบ” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

10. เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2554 เวลาประมาณ 16.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายนิโคลาส ธิบาอูด เบอร์นาร์ด เดวอส (Mr. Nicolas Thibaud Bernard Devos) สัญชาติเบลเยียม ในความผิดฐาน “มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาไอซ์) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

11. เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2554 เวลาประมาณ 18.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายอับเดลฮาकिन เดคฮิล (Mr. Abdelhakim Dekhil) สัญชาติฝรั่งเศส กับพวกรวม 2 คน ในความผิดฐาน “ร่วมกันทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

12. เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2554 เวลาประมาณ 22.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายฮาจิ ข่าน เมอร์ซาฮี อาสการ์ (Mr. Haji

Khan Mirzaei Asghar) สัญชาติอิหร่าน ในความผิดฐาน “มีและใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมของผู้อื่น โดยมิชอบ” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

13. เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2554 เวลาประมาณ 19.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายอานัส บาร์โตเซวซ (Mr. Amas Bartosevicius) สัญชาติลิทัวเนีย ในความผิดฐาน “ทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

14. เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2554 เวลาประมาณ 03.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายมิง เซล คัง (Mr. Meong Chel Kang) สัญชาติเกาหลีใต้ ในความผิดฐาน “มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

15. เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2554 เวลาประมาณ 02.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายปีเตอร์ จูนาส (Mr. Peter Junas) สัญชาติออสเตรเลีย ในความผิดฐาน “ลักทรัพย์ในเคหสถานในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์หรือผ่านสิ่งเช่นว่านั้นเข้าไป โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิดหรือพาทรัพย์นั้นไปหรือให้พ้นจากการจับกุม” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

16. เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2554 เวลาประมาณ 15.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายอาลี ฟายคาล กาสมี (Mr. Ali Faycal Kasmi) สัญชาติฝรั่งเศส กับพวกรวม 3 คน ในความผิดฐาน “ร่วมกันใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์อันได้มาโดยรู้ว่าเป็นของที่ทำปลอมหรือแปลงขึ้น โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

17. เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2554 เวลาประมาณ 07.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายอับเดลมาเล็ค บูเคมารา (Mr. Abdelmalek Boukemara) สัญชาติอัลจีเรีย ในความผิดฐาน “ทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งสิ่งใด ๆ อันได้มาโดยรู้ว่าเป็นของที่ทำปลอมหรือแปลงขึ้น” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

18. เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2554 เวลาประมาณ 10.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายอเล็กซานเดอร์ เคราซิเมน โก้ (Mr.

Alexander Gerasimenko) สัญชาติรัสเซีย กับพวกรวม 2 คน ในความผิดฐาน “ร่วมกันทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

19. เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2554 เวลาประมาณ 22.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายเคอร์ซีส เวียโดตาส (Mr. Dirzys Vaidotas) สัญชาติลิทัวเนีย ในความผิดฐาน “ทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

20. เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2554 เวลาประมาณ 14.00 น. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติภูธรจังหวัดชลบุรี ทำการจับกุมตัว นายแอนทานาส ชเมียเลาสคาส (Mr. Antanas Chmieliauskas) สัญชาติลิทัวเนีย ในความผิดฐาน “ทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง” โดยเป็นเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

สรุปสถิติอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาเฉพาะในช่วง พุทธศักราช 2553 – 2554 ทั้งหมด 20 คดี รูปแบบและประเภทคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นมากที่สุดได้แก่ คดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ จำนวน 13 คดี (เฉพาะคดีเกี่ยวกับการปลอมแปลงบัตรอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 9 คดี) รองลงมาคือคดีการลักลอบค้ายาเสพติด และสารเสพติดผิดกฎหมาย จำนวน 6 คดี และลำดับสุดท้ายคือ คดีฉ้อโกงข้ามชาติ จำนวน 1 คดี

จะเห็นได้ว่าในยุคปัจจุบัน มีการมีเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย การใช้อินเทอร์เน็ต และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้รูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติมีรูปแบบที่แตกต่างจากในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พุทธศักราช 2553 – 2554 รูปแบบอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นจำนวนมาก และมีความถี่ในการเกิดบ่อยที่สุดในเขตเมืองพัทยา คือคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ โดยเฉพาะคดีการปลอมแปลงบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น ไปใช้ ส่วนคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นมากลำดับรองลงมาคือ คดีลักลอบค้ายาเสพติดและสารเสพติดผิดกฎหมาย ซึ่งแนวโน้มการเกิดคดีอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยาในอนาคตนั้นคดีส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นคดีเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติ โดยเฉพาะคดีปลอมแปลงบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น ไปใช้

และในยุคต่อไปจากนี้ คดีอาชญากรรมข้ามชาติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก คือคดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เนื่องจากโลกปัจจุบันเป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศหรือที่

เรียกกันโดยทั่วไปว่า โลกแห่งยุคไอที ซึ่งหมายรวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาระบบ
คมนาคมและข้อมูลข่าวสารอันเป็นการลดระยะทางการติดต่อระหว่างประเทศ ทำให้มีการ
แลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งแน่นอนว่าการใช้
เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ย่อมมีบทบาทสำคัญในยุคของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งสิ่งที่จะต้องยอมรับความ
จริงคือ เทคโนโลยีที่ใช้ย่อมมีจุดเด่นและจุดด้อยทั้งสิ้น ทั้งที่มาจากเทคโนโลยี หรือมาจากผู้ใช้
เทคโนโลยีเอง ซึ่งปัจจุบันผลลบของการใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ คือการก่อให้เกิดปัญหาการ
ขยายตัวของอาชญากรรมข้ามชาติและก่อให้เกิดรูปแบบอาชญากรรมใหม่ ๆ ที่มีความยุ่งยาก
ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งคดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์นั้นมีมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดเป็นจำนวน
มาก เนื่องจาก เป็นคดีที่ทำได้ง่าย รวดเร็ว และได้ผลตอบแทนสูง